

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סַעֲוֵדָתוֹ וְדַאי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֵדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסַּעֲוֵדוֹת הַקְּלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֵדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עַבּוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֵדוֹת הַקְּלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלֶכֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמְּלֶכֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלֶכֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דִּהְיָהּ
שְׁעָתָא אֲתַנְגְּלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
וּסַעֲוֵדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בְּסַעֲוֵדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהֵאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֵדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֵדָתִי, דְּאֵינוֹן
סַעֲוֵדָתִי מֵהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְּזִרְעָא קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהְיָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עַבּוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהִיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהּוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה
אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למסכני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגין, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדונמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטֵרוּי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חַגִּין
 וּזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חֲיִיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִּין בְּעַלְמָא.
 רְשַׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה
 מִתְעַטְרַת בְּעֵטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֹּן בְּכָל שְׂאֵר
 הַחַגִּים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 156)

ועל הדבר אשר פתבת שם שטובים היו הדורות שלפני זמננו שלא ידעו מזה והיו עמלים כל ימיהם בתורת כו' עד כאן קורא אני על זה אל תאמר שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה וכבר הדברים נחקרים ועומדים בדרך השכל והמשכל בגדל ברור אחר ברור ומנפה בשלש עשרה נפה שהעקר בכל התורה והמצוות הם תכן ופנימיותן והרוחניות שבהם משמותיו של הקדוש ברוך הוא הנעלמים בהם וכל הספרים ספרי קדש מלאים מזה ובראשם הגאון המבוקש בעל השל"ה הקדוש (במסכת שבועות ובש"ס) שהאריכו בראיות מבררות שחלוק ומרחק רב להגדיל למעלה עד אין שעור בין הלומד התורה ומקנים מצוותיה בפשוטיהן לבד ובין המביט אל אור הרוחניות ושמו של הקדוש ברוך הוא הנעלם בהן וחוז' מכל השבחים הנה על ידי זה נתוסף באדם אהבה ויראה גדולה בקיומם וזאת היא העקר בכל קיום התורה והמצוות כמפרש בכל משנה תורה פגודע.

ואמנם כל דבריהם מיסדים על יסוד גדול שבראש כלם הוא התנא האלקי הרבי שמעון בן יוחאי זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא שלו נגלו כל תעלומות חכמה והוא מנגה מאד למי שאינו נותן לבו ללמד פנימיות התורה באשר יוכל לשער בגפשו בדחילו ורחימו דמריה ושכל עקר גאולתנו ופדות גפשו תלוי בזה באשר מבאר בדבריו הקדושים במקומות רבים אין מספר ועין מה שכתב בתקוני הזהר (תקון מג) וכמו בן מבאר בדברי קדשו בספר הזהר (בהעלותך קנב) עין שם וכדברים האלה מבאר בדבריו הקדושים לאלפים ורבבות אין מספר עין עליהם ומצאם ומן קדש קדשים הרב האר"י זכרוננו לברכה (לקוטי תורה פרשת עקב) כתב וזה לשונו והנה התורה עצמה יש לה גוף ונפש הגוף בענין הלבוש הנזכר בדברי רבותינו זכרונם לברכה גופי תורה ויש לה פנימיות התורה שהוא הנשמה.

(בתשובה מבעל סדורו של שבת הנדפס בסוף שער התפילה)

ספר אור הזהר (עמוד 157)

עו) פל חכמת חיצונים בא על ידי שלא למדו חכמה זו

ואומר אני הלואי שלא היו מקלין גדולי הדור בלמוד החכמה הקדושה והלואי היו מלמדים דרך לתלמידיהם לעסק בחכמה הלזו אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו פל החכמות נדחים מפניה כמו שנדחה החשך מפני האור אך שעוונותינו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את הדלת החכמה בפני פרחי הכהנה ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוח הקדש והנה עבור זה נשארו ערמים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעוונותינו הרבים חשכות החכמות החיצוניות הפסיל בחשך הולך ובמהרה בימינו ויאמר אלקים יהי אור ויאר לנו.

(בתשובה מבעל סדורו של שבת הנדפס בסוף שער התפלה אות ה')

עו) אף על פי שאינו מבין הלשון מסגל לנשמה

ולטענת פת השלישי הגם שאין זו טענה בשביל שאינו מבין לכך לא היא רוצה להבין הלא לא עליך לגמר פתיב והגית בו יומם ולא פתיב והבנת בו יומם ולילה אם תבין תבין ואם לאו שכר הלמוד בידך והא ראייה מספר הזהר שאף על פי שאינו מבין הלשון מסגל לנשמה.

(קל"ח פתחי חכמה בהקדמה)

עז) אין לנו לא זכות אחר להגן עלינו וזולת התעסקות בחכמה הזאת – התעסקות בחכמה**הזאת כורתת ומקצצת את מסך הענן מי הטמא המבריל מעבור תפלה**

וזהו בודאי סימן לגאולה שמתחיל להתנוצץ אור פני מלך חיים עולם התקון עולם הפרצופין מה שהיה מקדם בהסתר פנים שנאמר ואנכי הסתר אסתיר פני אראה מה אחריתם ובעוונותינו הרבים החטא היה גרם שלא זכרנו ותקן האר"י זכרוננו לברכה את נשמותינו עד הקצה אחרון לגאל אותנו וחסדי הויה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו ואין לנו לא זכות אחר להשען לתן לנו יד ושם להגן עלינו וזולת התעסקות בחכמה הזאת הכורתת ומקצצת את מסך הענן מי הטמא המבריל מעבור תפלה להראות פני מלך חיים להראויים אליו לקבל תורתנו ותפלותינו ולגלות עלינו אור שבעת הימים.

(ויקהל משה דף ה.)

הכלל עולה בכונת המאמר הזה לבאר לנו גדל הפגם של אותן האנשים הגורמים מניעה לאותם הרוצים ללמד חכמת הקבלה בספרות טענותיהם המזיפים בכל אפני טעמיהם ואמר מורנו הרב משה קורדיוורי זכרוננו לברכה שעליהם אמר הכתוב עד מתי פתים תאהבו פתי, ירצה, אתם נמשכים אחר פשוטי תורה ואתם מפתים את עצמכם בפשוטי של תורה ותאהבון פתיים ועליהם נאמר פסילים ישנאו דעת דהינו ידיעת התורה ובתריה מה פתיב תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי הנסתרות סוד נשמה של תורה המתלבש תוך הפשט אז יקראונו ואני אענה נקרא בן להקדוש ברוך הוא בידוע לנו באריכות גדול מתוך מאמרי זהר ועליהם אמר שלמה המלך עליו השלום לא יחפץ פסיל בתבונה רוצה לומר בסודות הנעלמים הנקראים תבונה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה מבין דבר מתוך דבר כי אם בהתגלות בפשוטי של תורה והוא פסיל ממש וגורם עניות לעולם וגורם אריכות גלות דגמת עולם התהו שנתבטל הנהגה הישרה והווג התמידי אשר בין זעיר ונוקבא ומרים ראש להטמאה והקלפה וגורם פרוד היחוד כביכול בין זעיר ונוקבא הנקרא תורה שבכתב ובין תורה שבעל פה ובין שמים וארץ אשר צוה הקדוש ברוך הוא לעמו ישראל לעשות בסוד אשר ברא אלקים לעשות תקונים בהתעוררות התחתון בסוד אמר הקדוש ברוך הוא למשה היה לך לעזרנו ועל זה העולם קים בידוע אצלנו.

(ויקהל משה דף ה.)